د عبرانیانو په نوم خط

حضرت عیسیٰ کلمة الله دے

۱ (۱) په تېره زمانه کښې خُدائ پاک زمونږ پلار نيکۀ ته ډېر ځله په مختلفو طريقو د نبيانو په وسيله خبرې وکړې. (۲)
خو په دې آخره زمانه کښې هغۀ مونږ ته د خپل زوئ په وسيله خبرې وکړې چا چې هغه د ټولو څيزونو وارث مقرر کړو او
د هغۀ په وسيله يې کائنات پېدا کړل. (۳) هغه د خُدائ د جلال مظهر او هغه د خُدائ د ذات تصوير دے او هغه ټول کائنات
په خپل زورَور کلام سمبالوی. کله چې هغۀ زمونږ ګناهونه پاک کړل نو په آسمان کښې د قادر مطلق خُدائ ښی لاس ته
کښېناستو.

حضرت عیسیٰ د فرښتو نه لوئ دے

(۴) نو څنګه چې زوئ د فرښتو نه لوئ دے نو دغه شان د هغۀ نوم د هغوئ نه لوئ دے کوم چې هغۀ ته په ميراث کښې
مِلاو شوے دے. (۵) ځکه چې خُدائ پاک کله هم کومې فرښتې ته دا نۀ دی فرمائيلی چې، "تۀ زما زوئ يې، او د نن نه زۀ
ستا پلار شوم." او بيا دا چې، "زۀ به د هغۀ پلار يم او هغه به زما زوئ وی." (۶) او بيا چې خُدائ پاک خپل اول پېدا
شوے، دُنيا ته راولی نو هغه فرمائی چې، "د خُدائ پاک ټولې فرښتې دې هغۀ ته سجده وکړی." (۷) او د فرښتو په حقله
فرمائی چې، "هغه د خپلو فرښتو نه هواګانې جوړوی او د خپلو خادِمانو نه د اور شُغلې جوړوی." (۸) خو خپل زوئ ته
فرمائی چې، "اے خُدايه پاکه، ستا تخت به تل تر تله وی او د صداقت امسا ستا د بادشاهۍ امسا ده. (۹) تا د صداقت
سره مينه او د شرارت نه نفرت وکړو، په دې وجه خُدائ پاک، يعنې ستاسو خُدائ پاک، تۀ د خوشحالۍ په تېلو د خپلو
ملګرو په نسبت زيات مسح کړې." (۱۰) او، "اے مالِکه، تا د زمکې بنياد د ازل نه کېښودو او آسمان ستا د لاس کار دے.
(۱۱) هغه به فنا شی خو تۀ به باقی پاتې يې، او هغه ټول به د جامو په شان زاړۀ شی. (۱۲) تۀ به هغوئ د زړې چُوغې په شان
راونغاړې او د جامو په شان به هغوئ بدل کړے شی. خو تۀ به تل تر تله هم هغه يې او د تل دپاره به قائم دائم يې." (۱۳) خو
خُدائ پاک فرښتې ته کله هم نۀ دی فرمائيلی چې، "تۀ زما ښی لاس ته کښېنه ترڅو چې زۀ ستا دشمنان ستا د پښو د لاندې
چوکۍ جوړ نۀ کړم." (۱۴) ولې ټولې فرښتې خِدمت ګزار روحونه نۀ دی کوم چې د هغه خلقو د خِدمت دپاره رالېږلے شوی
دی څوک چې د خلاصون وارثان دی؟

لوئ خلاصون

۲ (۱) په دې وجه مونږ له په کار دی چې په هغه څۀ ډېر غور وکړُو څۀ چې مونږ واورېدل، نو هسې نه چې مونږ د دې نه
لرې لاړ شُو او ونۀ ښوئيږو. (۲) ځکه کوم کلام چې د فرښتو په وسيله ورکړے شوے وو هغه قائم پاتې شو او هرې خطا
او نافرمانۍ ته ټيک سزا مِلاو شوه، (۳) نو مونږ څنګه د سزا نه بچ کېدے شُو کۀ مونږ د دې لوئ خلاصون نه بې‌پرواه شُو،
د کوم چې اول مالِک اعلان وکړو او بيا هغه خلقو وکړو چا چې هغه واورېدلو؟ (۴) خُدائ پاک هم د خپلو نښو، عجيبه
کارونو او قِسما قِسم معجزو په کولو او د خپلې مرضۍ په مطابق د روحُ القُدس د نعمتونو په ويشلو د هغې تصديق وکړو.

د خلاصون باني

۵ نو خُدائ پاک هغه راتلونکې دُنيا چې مونږ يې بيان کؤو د فرښتو تابع نۀ کړه. ۶ بلکې په صحيفو کښې يو ځائ وئيل شوی دی چې، "انسان څۀ وی چې تۀ پرې نظر ساتې، نو بنيادم څۀ وی چې تۀ يې خيال ساتې؟ ۷ تا هغه د فرښتو نه لږ کم کړے دے او ورته دې د جلال او عزت تاج ورپه سر کړے دے. ۸ او تا په هر څيز پوره اختيار ورکړے دے او هر څۀ دې د هغۀ د پښو لاندې کړی دی." نو چې خُدائ پاک ټول څيزونه د هغوئ تابع کړل نو هغۀ هيڅ څيز داسې پرې نۀ ښودلو چې هغه يې د هغۀ تابع کړے نۀ وی، خو مونږ تر اوسه ټول څيزونه د هغۀ تابع نۀ وينو. ۹ خو مونږ عيسىٰ ګورو، څوک چې د لږ وخت دپاره د فرښتو نه کم کړے شو، خو اوس د مرګ د تکليف تېرولو په وسيله هغۀ ته د جلال او عزت تاج په سر شو، او داسې د خُدائ پاک په فضل هغۀ د ټولو دپاره مرګ وزغملو. ۱۰ نو خُدائ پاک دا ټول څيزونه د خپل ځان دپاره پېدا کړی دی او د هغۀ په وسيله پېدا شوی دی، نو هغۀ دا مناسب وګڼل چې ډېر زامن په جلال کښې داخل کړی، نو چې د تکليفونو په وسيله د خلاصون باني کامِل کړی. ۱۱ ځکه هغه څوک چې پاکوونکے دے او هغوئ څوک چې پاکيږی د ټولو پلار يو دے، نو په هم دې وجه عيسىٰ هغوئ ته په ورور او خور وئيلو نۀ شرميږی. ۱۲ نو هغه فرمائی چې، "زۀ به خپلو خلقو ته ستا د نوم لوئی بيان کړم، ستا ثناء صِفت به زۀ د جماعت په مينځ کښې وکړم." ۱۳ او بيا دا چې، "زۀ به په هغۀ باور وکړم." او، "ګوره، زۀ د هغه بچو سره دلته موجود يم چې خُدائ پاک ما ته راکړی دی." ۱۴ بيا لکه چې د هغۀ بچی انسانان دی، دغه شان عيسىٰ هم انسان شو د دې دپاره چې د مرګ په وسيله هغه څوک چې په مرګ يې قُدرت حاصل وو، يعنې اِبليس، تباه کړی ۱۵ او هغوئ آزاد کړی څوک چې ټول عُمر د مرګ د يرې په غلامۍ کښې ګرفتار ؤو. ۱۶ ځکه چې په حقيقت کښې هغه د فرښتو دپاره نه، بلکې د اِبراهيم د نسل مدد دپاره راغلو. ۱۷ هم دغه وجه ده چې عيسىٰ ته په هر لحاظ د خپلو وروڼو په شان جوړېدل په کار ؤو چې هغه د خُدائ پاک په خِدمت کولو کښې داسې لوئ اِمام شی چې زړۀ سواندے او وفادار وی، او د خلقو د ګناهونو دپاره د خپل ځان کفاره ورکړی. ۱۸ ځکه چې هغه په خپله په تکليفونو کښې وآزمائيلے شو نو هغه د دې قابل دے چې د هغوئ مدد وکړی څوک چې آزمائيلے کيږی.

حضرت عيسىٰ د موسىٰ نه لوئ دے

۳ ۱ نو ځکه اے پاکو وروڼو او خوېندو، تاسو چې په آسمانی بلنه کښې شريک يئ، په هغه رسول او مشر اِمام عيسىٰ غور وکړئ د چا چې مونږ اِقرار کؤو. ۲ هغه د هغه خُدائ پاک وفادار شو چا چې هغه منتخب کړے وو او لکه څنګه چې موسىٰ د خُدائ پاک په ټول کور کښې وفادار وو. ۳ خو عيسىٰ د موسىٰ نه زيات د جلال لائق دے، لکه څنګه چې د کور جوړونکے د کور نه زيات عزتمند وی. ۴ ځکه چې د هر يو کور څوک نه څوک جوړونکے وی، خو د ټولو څيزونو جوړونکے خُدائ پاک دے. ۵ موسىٰ د خُدائ پاک په ټول کور کښې د خادِم په شان وفادار وو د دې دپاره چې د راتلونکو خبرو ګواهی ورکړی. ۶ خو مسيح د زوئ په حيثيت د خُدائ په کور اختيارمند دے، او مونږ د هغۀ کور يُو کۀ چرې مونږ په هغه اعتماد او فخر قائم پاتې شُو چې د اُميد سره تعلق ساتی.

د خُدائ د خلقو دپاره آرام

۷ په دې وجه څنګه چې روحُ القُدس فرمائی چې، "کۀ تاسو نن ورځ د هغۀ آواز واورئ، ۸ نو خپل زړونه مۀ سختوئ څنګه چې مو د بغاوت په وخت کښې کړی ؤو او د آزمېښت په ورځ مو په بيابان کښې کړی ؤو، ۹ چرته چې ستاسو پلار

نیکهٔ زما جاج او آزمېښت وکړو او تر څلوېښتو کالو پورې هغوئ زما کارونه ولیدل. ۱۰ په دې وجه زهٔ هغې پیړۍ ته غصه
وم او ما وفرمائیل چې همېشه د دوئ زړونه زما نه لرې شوی دی، او دوئ زما لارې ونهٔ پېژندلې. ۱۱ نو ما په خپله غصه
کښې قسم وخوړلو چې، کله به هم هغوئ زما په آرام کښې داخل نهٔ شی.“ ۱۲ نو وروڼو او خوېندو، خبردار شئ، په تاسو
کښې دې د چا داسې بد او بې‌ایمانه زړهٔ نهٔ وی چې د ژوندی خُدائ پاک نه واوړی. ۱۳ بلکې هره ورځ یو بل له خبردارے
ورکوئ، ترڅو چې نن ورځ ده نو چې په تاسو کښې څوک د ګناه د فریب په وجه سخت زړهٔ نهٔ شی. ۱۴ ځکه چې مونږ هم
د مسیح سره شریک یُو خو کهٔ مونږ په خپل اولنی باور تر آخره ټینګ او قائم پاتې شُو. ۱۵ لکه چې صحیفې فرمائی چې،
”کهٔ تاسو نن ورځ د هغهٔ آواز واورئ، نو خپل زړونه مهٔ سختوئ لکه چې تاسو د بغاوت په وخت کښې کړی وُو.“ ۱۶ نو
اوس دا څوک وو چا چې هغه آواز واورېدو او بیا هم سرکشه شول؟ دا هغوئ ټول نهٔ وُو چا چې د موسیٰ په مشرۍ کښې
مِصر پرېښودو؟ ۱۷ او خُدائ پاک د چا نه تر څلوېښتو کالو پورې خفه وو؟ ولې دا هغوئ نهٔ وُو، چا چې ګناه وکړه او د
چا مړی چې په بیابان کښې پراتهٔ وُو؟ ۱۸ او چا ته هغهٔ قسم وخوړلو چې، هغوئ به زما په آرام کښې داخل نهٔ شی؟ نو دا
هغوئ نهٔ وُو چا چې نافرمانی وکړه؟ ۱۹ نو مونږ ولیدل چې د بې‌ایمانۍ په وجه هغوئ د داخلېدو قابل نهٔ شول.

۴ ۱ نو په دې وجه چې د هغهٔ په آرام کښې د داخلېدو وعده لا کولاو ده، نو مونږ په دې یرېږو چې تاسو به هغې ته په
رسېدو ناکامه شئ. ۲ ځکه چې زیرے مونږ ته هم د هغوئ په شان راورسېدو، خو هغه کلام چې هغوئ واورېدو هغوئ ته
بې فائده ورنهٔ کړه، ځکه چې هغوئ په ایمان کښې د هغوئ سره په اتفاق نهٔ وُو چا چې کلام واورېدو. ۳ او مونږ چا چې
ایمان راوړو په هغه آرام کښې داخلېږو لکه څنګه چې خُدائ پاک وفرمائیل چې، ”نو ما په خپله غصه کښې قسم وخوړلو
چې، کله به هم هغوئ زما په آرام کښې داخل نهٔ شی،“ کهٔ څهٔ هم چې دا آرام د دُنیا د جوړېدو نه مخکښې تیار شوے وو.
۴ ځکه چې هغهٔ په یوه موقع د اوومې ورځې په حقله داسې وفرمائیل چې، ”او خُدائ پاک په خپلو کارونو پوره کولو سره
په اوومه ورځ څهٔ ونهٔ کړل.“ ۵ نو په هم دې ځائ کښې هغه بیا فرمائی چې، ”کله به هم هغوئ زما په آرام کښې داخل نهٔ
شی.“ ۶ چا چې په شروع کښې دا زیرے واورېدو نو هغوئ په هغه آرام کښې داخل نهٔ شول ځکه چې هغوئ نافرمانی
وکړله، خو بعضې خلق داسې دی چې په دې کښې به داخل شی. ۷ نو بیا خُدائ پاک د دې آرام دپاره یوه خاص ورځ
مقرره کړه او د دومره مودې نه پس هغهٔ ورته د داؤد په کِتاب کښې ”د نن ورځ“ وفرمائیل، لکه څنګه چې هغهٔ مخکښې
فرمائیلی وُو، ”کهٔ تاسو نن ورځ د هغهٔ آواز واورئ، نو بیا خپل زړونه مهٔ سختوئ.“ ۸ ځکه کهٔ چرې یشوَع هغوئ په آرام
کښې داخل کړی وے نو خُدائ پاک به د هغې نه پس د بلې ورځې په حقله ذکر نهٔ وو کړے. ۹ نو بیا د خُدائ پاک د
خلقو دپاره د سبت ورځ د آرام ورځ تر اوسه انتظار کوی. ۱۰ ځکه هغه څوک چې د خُدائ پاک په آرام کښې داخل شی،
نو هغوئ به هم د خُدائ پاک په شان د خپلو کارونو نه په آرام شی. ۱۱ نو راځئ چې مونږ په هغه آرام کښې د داخلېدو
دپاره هر کوشش وکړُو نو چې په مونږ کښې څوک هم د هغوئ په شان د نافرمانۍ په وجه ناکامه نهٔ شُو. ۱۲ بې‌شکه چې د
خُدائ پاک کلام ژوندے او اثرناک او د هرې دوه مخیزې تُورې نه زیات تېرهٔ دے، هغه د انسان د روح او ځان نه تېرېږی
او جوړونه د پلو نه جدا کوی او د زړهٔ د خیالونو او ارادو جاج اخلی. ۱۳ او د خُدائ پاک نه یو مخلوق هم پټ نهٔ دے بلکې
د هغهٔ د سترګو د وړاندې ټول بربنډ او بې‌پردې پراتهٔ دی چا ته به چې مونږ حساب ورکوو.

حضرت عیسیٰ مشر اِمام دے

۱۴ زمونږ داسې لوئ مشر اِمام شته چې د آسمانونو نه تېر شو یعنې عیسیٰ چې د خُدائ پاک زوئ دے، نو راځئ چې مونږ
د خپل ایمان په اِقرار ټینګ پاتې شُو. ۱۵ ځکه چې زمونږ داسې مشر اِمام نهٔ دے څوک چې زمونږ په کمزورتیاو کښې

مونږ سره همدردی ونهٔ کړی بلکې هغه په ټولو خبرو کښې زمونږ په شان وآزمائيلے شو خو بيا هم بې‌ګناه وو. (۱۶) نو راځئ چې مونږ د خُدائ پاک د فضل تخت ته ځان په اعتماد سره ورنزدې کړُو نو چې په مونږ رحم وشی او هغه فضل حاصل کړُو چې د حاجت په وخت زمونږ مدد وکړی.

۵ (۱) هر مشر اِمام د انسانانو نه د دې دپاره منتخب کيږی چې خُدائ پاک ته د خلقو نمائندګی وکړی او د انسانانو د ګناهونو دپاره نذرانې او قربانئ پيش کړی. (۲) او هغه د دې جوګه دے چې د ناپوهه او ګمراهانو سره په نرمئ سلوک وکړی ځکه چې په هغهٔ کښې هم هغه شان کمزورتيا شته دے. (۳) نو په دې وجه هغه ضرور د خپلو او هم د خلقو د ګناهونو دپاره قربانی پيش کوی. (۴) او هيڅوک هم په خپله د اِمامت دا عزت نهٔ شی حاصلولے خو صرف د خُدائ پاک په مرضئ يې حاصلولے شی لکه څنګه چې هارون حاصل کړے وو. (۵) دغه شان مسيح هم د مشر اِمام عزت پخپله حاصل نهٔ کړو بلکې هغه، هغه چا منتخب کړو چا چې ورته فرمائيلی وُو چې، ”تهٔ زما زوئ يې او د نن نه زهٔ ستا پلار شوم.“ (۶) لکه څنګه چې هغه په بل ځائ کښې فرمائی چې، ”تهٔ د مَلِک‌صِدق په شان تل تر تله اِمام يې.“ (۷) کله چې عيسیٰ په زمکه ژوند تېرولو نو په هغه ورځو کښې هغهٔ په چغو او اوښکو بهېدلو سره خُدائ پاک ته دُعا او مِنت زاری وکړه چا چې هغه د مرګ نه بچ کولے شو، او د هغهٔ دُعا قبوله شوه ځکه چې هغهٔ په پوره توګه خپل ځان خُدائ پاک ته وقف کړے وو. (۸) اګر چې هغه زوئ وو، خو د تکليفونو په تېرولو هغهٔ فرمانبرداری زده کړه. (۹) نو چې هغه کامِل کړے شو نو هغه د خپلو ټولو منونکو دپاره د ابدی خلاصون وسيله وګرځېدو. (۱۰) او هغهٔ د خُدائ پاک د طرفه د مَلِک‌صِدق په شان مشر اِمام منتخب شو.

د ګمراه کېدو خلاف خبردارے

(۱۱) په دې حقله مونږ سره ډيرې خبرې دی خو دا تشريح کول سخت کار دے، ځکه چې تاسو په پوهېدو کښې سست يئ. (۱۲) نو په دې وخت کښې خو تاسو له اُستاذان کېدل په کار وُو، خو تاسو ته د يو کس ضرورت دے چې د خُدائ پاک د کلام بنيادی اصُول بيا در زده کړی، نو تاسو ته د ماشوم په شان د پيو ضرورت دے نه چې د سخت خوراک. (۱۳) ځکه هر څوک چې پئ څښی، هغه لا ماشوم وی او د صداقت د کلام تجربه يې نهٔ وی. (۱۴) خو سخت خوراک د بالغه کسانو دپاره وی ځکه چې هغوئ په تجربې سره د ښهٔ او بد تر مينځه فرق کولے شی.

۶ (۱) نو راځئ چې د مسيح په حقله د ابتدائی تعليم خبرې پرېږدو او د بلوغيت په طرف قدم اوچت کړُو. مونږ ته د دې ابتدائی کارونو د بار بار کولو ضرورت نشته لکه د شرارت اميز عملونو نه توبه کول او په خُدائ پاک ايمان راوړل (۲) او تاسو ته نور د بپتسمو او لاس کېښودلو او د مړو نه د بيا ژوندی کېدلو او د تل عدالت په حقله د تعليم ورکولو ضرورت نشته. (۳) او کهٔ د خُدائ پاک رضا وی نو مونږ به هم دغه کارونه کوُو. (۴) ځکه چې هغوئ ته دا ناممکنه ده چې بيا توبې ويستلو ته جوړ شی څوک چې يو ځل رڼا ته راغلی وی، او د آسمانی نعمتونو خوند يې اخستے وی، او په روحُ القُدس کښې شريک شوی وی (۵) او چې د خُدائ پاک د کلام نېکی او د راتلونکی زمانې د قوتونو مزه يې اخستی وی. (۶) او څوک چې د خُدائ پاک نه واوړی نو دا ناممکنه ده چې څوک هغوئ بيا توبه ويستلو ته راواړوی نو ځکه چې هغوئ په خپله د خُدائ پاک زوئ په دويم ځل په سولئ کوی او په خلقو کښې يې شرموی. (۷) هغه زمکه چې د باران په اوبو سيرابه شی کوم چې په هغې مسلسل ورېږی او د هغوئ دپاره ښهٔ فصل پيدا کوی څوک چې په هغې کښې کرونده کوی، نو هغه زمکه د خُدائ پاک د طرفه برکت مومی. (۸) خو کهٔ دا زمکه ازغی او جاړې زرغونوی نو دا بې‌فائدې ده او زر به لعنتی شی او د

دې اَنجام به سوزول وی. (۹) ګرانو دوستانو، اګر چې مونږ ستاسو په حقله داسې خبرې کوُو خو مونږ په دې باور نۀ یُو
چې دا به ستاسو په حقله وی. مونږ په دې خبره مطمئن یُو چې د خلاصون نه به ښۀ میوه تاسو ته مِلاو شی. (۱۰) ځکه چې
خُدائ پاک بې‌اِنصافه نۀ دے، هغه به ستاسو کار او هغه مینه هېره نۀ کړی چې د هغۀ د نوم د خاطره مو د مقدسینو په
خِدمت کولو کښې څرګنده کړه او اوس یې هم کوئ. (۱۱) او مونږ دا غواړو چې په تاسو کښې دې هر یو په پوره اُمید سره
تر آخره هم دغه شان کوشش کوی، (۱۲) نو د دې دپاره چې تاسو سست نۀ شئ بلکې د هغوئ په نقش قدم شئ څوک چې د
ایمان او صبر په وسیله د لوظ وارثان دی.

د خُدائ پاک پوخ لوظ

(۱۳) کله چې خُدائ پاک د اِبراهیم سره لوظ وکړو نو د هغۀ نه بل څوک لوئ نۀ وو چې قسم یې پرې کړے وے نو ځکه هغۀ
په خپل نوم قسم وکړو. (۱۴) هغۀ وفرمائیل چې، ”زۀ به تا له په رښتیا په برکتونو برکتونه درکوم او ستا اولاد به ډېر زیاتوم.“
(۱۵) او دغه شان اِبراهیم په صبر کولو هغه لوظ حاصل کړو. (۱۶) انسانان یقیناً چې د خپل ځان نه په لوئ څیز قسم خوری
او د هغوئ د هر یو بحث آخری ثبوت د قسم سره وی. (۱۷) هم په دې طریقه کله چې خُدائ پاک وغوښتل چې د وعدې
وارثانو ته خپل هغه نۀ بدلېدونکے مقصد نور هم روښانه کړی، نو هغۀ د دې د ضمانت دپاره قسم هم وکړو. (۱۸) نو د دې
دواړو نۀ بدلېدونکو خبرو په وجه دا ناممکنه ده چې خُدائ پاک غلط ثابت شی، او مونږ چا چې په هغۀ کښې پناه اخستې ده
نو مونږ دې په ډېره زړۀ ورتیا سره هغه اُمید راټینګ کړُو چې زمونږ په وړاندې دے. (۱۹) دا زمونږ اُمید دے او دا زمونږ د
ژوند دپاره رښتینے او مضبوط لنګر دے او دا داسې اُمید دے چې د پردې دننه مقدس مقام ته رسېدلے دے، (۲۰) چرته
چې عیسیٰ زمونږ نه وړاندې زمونږ دپاره لاړو او د تل دپاره د مَلِک‌صِدق په شان مشر اِمام جوړ شو.

د مَلِک‌صِدق د اِمامت طریقه

۷ (۱) مَلِک‌صِدق، د شالیم بادشاه او د خُدائ تعالیٰ یو اِمام وو. اِبراهیم چې بادشاهانو له د ماتې ورکولو نه واپس راتلو نو
مَلِک‌صِدق سره مِلاو شو نو هغۀ اِبراهیم له برکت ورکړو. (۲) او بیا هغۀ ته اِبراهیم د غنیمت لسمه حِصه ورکړه.
مَلِک‌صِدق د نوم معنیٰ ”د صداقت بادشاه ده“ او د شالیم بادشاه معنیٰ ”د صُلح بادشاه ده.“ (۳) هغه بې‌پلاره، بې‌موره، او
بې‌نسب‌نامې دے. او نۀ د هغۀ د ژوند شروع او نۀ آخر شته، خو د خُدائ پاک د زوئ په شان هغه تل تر تله اِمام دے. (۴)
وګورئ هغه څومره عظیم انسان وو تر دې چې د قوم نیکۀ اِبراهیم ورته د غنیمت د مال لسمه حِصه ورکړه. (۵) او هر
څوک چې د لیوی اولاد وی هغوئ ته به اِمامت ملاویږی او په شریعت کښې هغوئ ته دا حکم دے چې د هغه خلقو نه چې د
هغوئ د خپل قوم نه دی هم لسمه حِصه راغونډه کړی، کۀ څۀ هم چې هغوئ د اِبراهیم اولاد هم وی. (۶) خو مَلِک‌صِدق د
هغوئ د نسب نه جدا وو، هغۀ د اِبراهیم نه هم لسمه حِصه راغونډه کړه او مَلِک‌صِدق اِبراهیم له برکت ورکړو چا سره چې
خُدائ پاک د مخکښې نه وعده کړې وه. (۷) په دې کښې د بحث خبره نشته چې ورکوټے د لوئ نه برکت مومی. (۸) او
هغه اِمامان څوک چې لسمه حِصه راټولوی انسانان دی څوک چې مړ کېدونکی دی، خو مَلِک‌صِدق د هغوئ نه لوئ دے،
ځکه چې مونږ ته وئیلے شوی دی چې هغه ژوندے دے. (۹) نو مونږ دا وئیلے شُو چې لیوی څوک چې لسمه حِصه
راټولوی هغۀ په خپله د اِبراهیم په وسیله لسمه حِصه ورکړه. (۱۰) ځکه کله چې مَلِک‌صِدق د اِبراهیم سره مِلاو شو نو لیوی
لا د خپل نیکۀ اِبراهیم په وجود کښې وو. (۱۱) نو بیا کۀ د لیوی اِمامانو په طریقه خلقو ته شریعت ورکړے شو او د هغوئ د
طریقې په مطابق خلق کامِل کېدے شول نو بیا د دې خبرې څۀ حاجت وو چې بل اِمام یعنې مَلِک‌صِدق دې د هارون په

ځائ مقرر کړے شی. ⑫ ځکه کله چې په اِمامت کښې بدلون راشی نو بیا دا هم ضروری وی چې شریعت هم بدل کړے شی. ⑬ نو چې د چا په حقله چې دا خبرې کیږی، هغه د بلې قبیلې دے د کومې نه چې کله هم چا د قربان‌ګاه خِدمت نۀ دے کړے. ⑭ ځکه چې دا ښکاره خبره ده چې زمونږ مالِک د یهوداه د قبیلې نه پېدا شو او د دې قبیلې په حقله موسیٰ د اِمامت هیڅ ذکر نۀ دے کړے. ⑮ دا خبره نوره هم صفا شوه د کله نه چې یو بل اِمام، لکه د مَلِک‌صِدِق په شان راښکاره شی، ⑯ څوک چې د نسبی اصُولو په مطابق نه، بلکې د غېر فانی ژوندون د قوت په مطابق اِمام مقرر شو. ⑰ ځکه چې د هغۀ په حق کښې دا تصدیق شوے دے چې، "تۀ به د مَلِک‌صِدِق په شان تل تر تله اِمام یې." ⑱ غرض دا چې اولنی احکام یو طرف ته کړے شول ځکه چې دا کمزوری او بې‌کاره وو، ⑲ ځکه چې شریعت هیڅ څیز کامِل کړے نۀ دے، او د هغې په ځائ یو قوی اُمید جوړ کړے شو چې د هغۀ په وسیله مونږ خُدائ پاک ته نزدې ورتلے شُو. ⑳ د هغۀ تصدیق د قسم سره وشو. نور اِماماں بغېر د قَسم نه مقرر شوی وُو، ㉑ خو عیسیٰ په قَسم سره اِمام مقرر کړے شو ځکه چې خُدائ پاک په خپله هغۀ ته وفرمائیل چې، "مالِک قَسم وخوړو او هغه به د دې نه وروستو نۀ شی چې تۀ به د تل دپاره اِمام یې."
㉒ هم د دې قسم په وجه عیسیٰ د یوې قوی وعدې ضامن شو. ㉓ پخوا د رِواج په مطابق د اِمامانو شمېر زیات وو ځکه چې مرګ هغوئ د خدمت کولو په عُهده قائم پرې نۀ ښودل. ㉔ خو د عیسیٰ اِمامت ابدی دے ځکه چې هغه تل تر تله ژوندے دے. ㉕ نو په دې وجه هغه اوس او همېشه کولے شی چې څوک هم د هغۀ په وسیله خُدائ پاک ته راځی هغه هغوئ ته خلاصون ورکولے شی ځکه چې هغه د هغوئ د شفاعت دپاره همېشه ژوندے دے. ㉖ ځکه چې مونږ ته هم د داسې مشر اِمام ضرورت دے چې هغه پاک او معصوم او بې‌داغه وی، او د ګناهګارانو نه جدا او د آسمانونو نه اوچت وی. ㉗ او هغه دې د نورو مشرانو اِمامانو په شان د دې محتاج نۀ وی چې هره ورځ اول د خپلو ګناهونو دپاره او بیا د اُمت د ګناهونو دپاره قربانۍ ورکوی ځکه چې دا کار هغۀ په یو ځل د ټولو دپاره وکړو کله چې یې خپل ځان قربان کړو.
㉘ نو شریعت داسې خلق مشران اِمامان مقرروی چې کمزوری وی، خو د شریعت نه وروستو خُدائ پاک خپل زوئ په قَسم خوړلو سره اِمام مقرر کړو، څوک چې د تل دپاره کامِل کړے شوے دے.

حضرت عیسیٰ د غوره لوظ مشر اِمام

۸ ① اوس چې کومې خبرې مونږ کوُو په هغې کښې د ټولو نه اهمه خبره دا ده چې زمونږ یو داسې مشر اِمام دے څوک چې په آسمانونو کښې د قادر مطلق خُدائ د تخت ښی لاس ته ناست دے. ② هغه په هغه مقدس ځائ او هغه حقیقی خېمې کښې خادِم دے چې انسان نۀ بلکې مالِک خُدائ ودرولې ده. ③ ځکه چې هر مشر اِمام د نذرانو او قربانو ورکولو دپاره مقرر دے، نو په کار دی چې زمونږ د اِمام سره هم د ورکولو دپاره څۀ وی. ④ کۀ هغه په زمکه وے نو هغه به اِمام نۀ وے، ځکه چې نور اِمامان شته دے چې د شریعت په مطابق نذرانې پېش کړی. ⑤ هغوئ چې په مقدس ځائ کښې عبادت کوی، نو هغه د هغه آسمانی عبادت نقل او تصویر دے. ځکه چې موسیٰ کله خېمه ودروله نو هغۀ ته دا هدایت ورکړے شُو چې، "ګوره چې دا د هغې نقشې په مطابق جوړه کړې چې کومه ما درته په غرۀ باندې ښودلې ده." ⑥ خو کوم خدمت چې عیسیٰ ته ورکړے شوے دے د زوړ لوظ نه د هغۀ مینځګړتوب ډېر زیات بهتر دے ځکه چې دا لوظ د ښۀ وعدو په بنیاد شوے دے. ⑦ ځکه چې کۀ اولنے لوظ بې‌نقصه وو نو بیا به د دویم لوظ ضرورت نۀ پېښېدو. ⑧ خو خُدائ پاک په خلقو کښې نقصان پیدا کړو او هغۀ وفرمائیل، "مالِک فرمائی چې هغه وخت راروان دے چې زۀ به د اِسرائیل او د یهوداه د خلقو سره یو نوے لوظ وکړم. ⑨ دا به د هغه لوظ په شان نۀ وی کوم چې ما د هغوئ د پلار نیکۀ سره کړے وو کله چې ما هغوئ د لاس نه ونیول او د مِصر نه مې بهر وویستل، ځکه چې هغوئ ما سره کړے لوظ مات کړو. نو زۀ به

هم د هغوئ څۀ پرواه نۀ کوم، مالِک فرمائی. ١٠ خو دا هغه نوے لوظ دے کوم به چې زۀ پس د دې نه د بنی اِسرائيلو د
قبيلې سره وکړم، زۀ به خپل شريعت د هغوئ په مازغو کښې واچوم او د هغوئ په زړونو باندې به يې وليکم. زۀ به د هغوئ
خُدائ پاک يم او هغوئ به زما خلق وی. ١١ نور به د هغوئ نه يو کس هم خپل ګاونډی ته، او يا خپل ورور ته دا تعليم نۀ
ورکوی چې مالِک خُدائ وپېژنه، ځکه چې د ورُو نه واخله تر لويو پورې به هغوئ ټول ما پېژنی. ١٢ ځکه چې زۀ به د
هغوئ په قصورونو رحم کوم او زۀ به نور د هغوئ ګناهونه هيڅکله نۀ يادوم.“ ١٣ کله چې خُدائ پاک د نوې لوظ خبرې
وکړې نو اولنے يې منسوخ کړو، او کوم څيز چې منسوخ او زوړ شی هغه به زر فنا شی.

دُنياوی او آسمانی عبادتخانې

٩ ١ غرض دا چې په اولنی لوظ کښې هم د عبادت او د زمکنی عبادتخانې هدايت وو. ٢ نو يوه خېمه جوړه کړے
شوه چې په اوله حِصه کښې ډيوټ، مېز او پېش کړے شوې روټۍ وې، چې ورته مقدس ځائ وائی. ٣ او د دوېمې پردې
نه وروستو هغه خېمه وه چې ورته زيات مقدس ځائ وائی. ٤ په هغې کښې د سرو زرو د خوشبو قربانګاه او د لوظ
صندوق وو چې په څلورو واړو طرفو يې سرۀ زر لګېدلی وُو. په دې کښې د من نه ډک يو د سرو زرو منګے، او د هارون
زرغونه شوې امسا، او د کاڼو تختۍ چې پرې حُکمونه ليکلے شوی وُو. ٥ د لوظ صندوق دپاسه د وزرو والا مخلوق جوړ
شوی وُو چې د کفارې په تخت يې سورے کړے وو. مونږ اوس دا خبرې په نور تفصيل نۀ شُو بيانولے. ٦ هر کله چې دا
څيزونه دغه شان تيار کړے شول نو اولنۍ خېمې ته به اِمامان همېشه وخت په وخت ورننوتل او خپل د عبادت کار به يې
کولو. ٧ خو دوېمې ته صرف مشر اِمام په ټول کال کښې يو ځل ورتلو، او بغېر د هغه وينې نه نۀ ورتلو چې هغۀ د ځان
دپاره او د اُمت د ناپوهۍ د ګناهونو دپاره پېش کوله. ٨ په دې طريقه روحُ القُدس دا اِشاره کوی چې تر اوسه پورې زيات
مقدس ځائ ته لار خلاصه شوې نۀ ده لا ترڅو چې پخوانۍ خېمه ولاړه وه. ٩ دا خېمه د موجوده زمانې يو مِثال دے او په
دې کښې داسې نذرونه او قربانۍ ورکړے شوې چې په هغې د عبادت کوونکی ضمير پاک کولے نۀ شو. ١٠ بلکې د هغوئ
تعلق تش د خوراک څښاک او د پاکېدو تر مختلفو رسمونو پورې وو. دا احکامات تر هغې پورې مقرر دی ترڅو چې هغه
وخت راشی چې هر څۀ صحيح کړی. ١١ خو کله چې مسيح د ښو څيزونو دپاره د مشر اِمام په طور راغے نو هغۀ په هغه
لويه او کامله خېمه کښې خِدمت وکړو، چې انسان هغه خېمه نۀ ده جوړه کړې او نۀ هغه د دې دُنيا ده. ١٢ هغه يو ځل د
ټولو دپاره زيات مقدس ځائ ته ننوتو، د چېلو او سخو وينو سره نه بلکې په خپله وينه يې دغه رنګ ابدی خلاصون زمونږ
دپاره حاصل کړو. ١٣ کۀ چرې د چېلو او غوَيانو په وينو نوستلو او د سخو په ايرو سره ناپاک خلق او د هغوئ بدنونه
پاک کولے شی، ١٤ نو د مسيح په وينه به لا نور څومره پاک شی، چا چې د ابدی روح په وسيله خپل ځان خُدائ پاک ته
د بېعيبه قربانۍ په طور پېش کړو، چې هغه زمونږ ضمير شرارت اميز عملونو نه پاک کړی او چې مونږ د ژوندی خُدائ
پاک عبادت وکړُو. ١٥ په دې وجه مسيح د نوی لوظ مينځګړے دے. نو مقصد يې دا دے چې څوک خُدائ پاک بللی دی
چې هغوئ هغه وعده کړے شوے ابدی ميراث حاصل کړی، ځکه چې کومه قربانی چې مسيح ورکړه هغې هغوئ د هغه
اولنی لوظ د خطاګانو نه آزاد کړل. ١٦ ځکه چرته چې وصيت دے هلته د وصيت کوونکی مرګ ثابتول هم ضروری دی،
١٧ ځکه چې وصيت د مرګ نه پس جاری کېږی او ترڅو چې وصيت کوونکے ژوندے وی تر هغې دا وصيت نۀ جاری
کېږی. ١٨ هم دغسې اولنے لوظ هم بغېر د وينې نه نۀ وو شوے. ١٩ ځکه چې کله موسیٰ ټول اُمت ته د شريعت هر يو
حُکم واورولو نو هغۀ د سخو او چېلو وينه د اوبو او سرې ورۍ او د ويلنې سره راواخسته او په خپله يې په هغه کِتاب او په
ټول اُمت ونوستله، ٢٠ او هغۀ وفرمائيل چې، ”دا د هغې لوظ وينه ده د کوم حُکم چې خُدائ پاک تاسو له درکړے دے.“

(٢١) او هم دغه شان هغهٔ په خېمه کښې او په عبادت کښې استعمالېدونکو ټولو څيزونو باندې وينه ونوستله. (٢٢) په حقيقت کښې ټول څيزونه د شريعت په مطابق وينه پاکوی، او بغېر د وينې د تويولو نه د ګناهونو معافی نهٔ کيږی.

د حضرت عيسیٰ مسيح په قربانۍ ګناه ختمېږی

(٢٣) د آسمانی څيزونو نمونې دپاره دا ضروری وه چې هغه په دې طريقه پاک کړے شی، خو آسمانی څيزونو ته په خپله د دې نه د ښې قربانۍ ضرورت دے. (٢٤) ځکه چې مسيح هغه مقدس ځائ ته ورداخل نهٔ شو چې په انسانی لاسونو جوړ وو چې د حقيقی عبادتخانې نقل وو، بلکې هغه په خپله په آسمان کښې داخل شو چې د خُدائ پاک په حضور کښې زمونږ دپاره حاضر شی. (٢٥) هغه آسمان ته د خپل ځان د بار بار قربانۍ پېش کولو دپاره داخل نهٔ شو څنګه چې مشر اِمام په زمکه باندې کال په کال هغه زيات مقدس ځائ ته د ځناورو د وينی سره ورننوځی. (٢٦) ځکه چې داسې به هغهٔ د دُنيا د پېدايښت نه دا تکليف بيا بيا زغملو. خو داسې نهٔ ده هغه اوس په يو ځل د زمانې په آخر د ټولو دپاره راښکاره شو چې د خپلې قربانۍ په وسيله ګناه ختمه کړی. (٢٧) او لکه چې څنګه د بنی آدم دپاره يو ځل مړ کېدل مقرر دی، او د هغې نه پس به عدالت ته وړاندې کيږی، (٢٨) نو مسيح هم هغه شان يو ځل د ډېرو خلقو د ګناه وړلو دپاره قربان شوے دے. نو دويم ځل چې هغه ښکاره شی نو د ګناه د قربانۍ دپاره نه، بلکې د هغوئ د دپاره څوک چې په ډېره مينه د هغهٔ اِنتظار کوی.

١٠ (١) ځکه چې شريعت صرف د راتلونکو ښو څيزونو سورے دے او د هغه حقيقی څيزونو اصلی شکل نهٔ دے، او کومې قربانۍ چې هر کال بېناغې کولے شی دا کله هم هغه خلق کاملولے نهٔ شی څوک چې د خُدائ پاک عبادت کوی. (٢) کهٔ چرې هغوئ مکمل پاکوالے ورکولے شو، نو دا قربانۍ به ختمې شوې وې او عبادت کوونکی به يو ځل د تل دپاره پاک شوی وُو نو بيا به هغوئ خپل ځان ګناه ګار نهٔ ګڼلو. (٣) بلکې دا قربانيانې هر کال ګناهونه رايادوی. (٤) ځکه چې دا ممکنه نهٔ ده چې د غوَيانو او چېلو وينه ګناهونه لرې کړی. (٥) ځکه خو کله چې مسيح دُنيا ته راغلو نو هغهٔ وفرمائيل چې، ”تا قربانی او نذرانه خوښه نهٔ کړه بلکې تا زما دپاره يو بدن تيار کړو. (٦) په سوزېدلې نذرانه او د ګناه په نذرانه تهٔ خوشحاله نهٔ وې. (٧) بيا ما وفرمائيل، وګوره خُدايه پاکه، زهٔ راغلم چې ستا مرضی پوره کړم، اے خُدايه پاکه، د کِتاب مقدس په پاڼو کښې بې زما په حقله دا ليکلی دی.“ (٨) مسيح اول وفرمائيل چې، ”نهٔ خو تا قربانی او نذرونه او پوره سوزېدونکې نذرانې او د ګناه نذرانې خوښې کړې او نهٔ په هغې خوشحاله شوے وې“ کهٔ څهٔ هم چې دا قربانۍ د شريعت په مطابق پېش کيږی. (٩) او بيا هغهٔ دا وفرمائيل چې، ”وګوره، زهٔ راغلم چې ستا مرضی پوره کړم.“ هغه اولنۍ قربانی ځکه منسوخ کوی چې دوېمه قربانی هغه ځائ ونيسی. (١٠) او د خُدائ پاک د مرضۍ په وسيله مونږ د عيسیٰ مسيح د بدن د يو ځل قربانېدو په وجه د هميشه دپاره پاک کړے شُو. (١١) او هر يو اِمام روزانه د هغهٔ خدمت کښې ولاړ وی او هم هغه يو رنګ قربانۍ بيا بيا پېش کوی کومې چې هيڅکله هم ګناهونه نهٔ شی ختمولے. (١٢) خو کله چې مسيح د هميشه دپاره د ګناهونو د ختمولو دپاره يوه قربانی ورکړه نو بيا هغه د خُدائ پاک ښی لاس ته کښېناستو. (١٣) او د هغه وخت نه په دې انتظار دے چې د هغهٔ دشمنان د هغهٔ د پښو د لاندې کړے شی. (١٤) ځکه چې هغه د يوې قربانۍ ورکولو په وسيله هغوئ د هميشه دپاره کامِل کړل څوک چې پاک کړے شوی دی. (١٥) او روحُ القُدس هم مونږ ته دغه ګواهی راکوی ځکه چې هغه فرمائی چې، (١٦) ”خو دا هغه نوے لوظ دے کوم به چې زهٔ پس د دې نه د بنی اِسرائيلو د قبيلې سره وکړم، زهٔ به خپل شريعت د هغوئ په مازغو کښې واچوم او د هغوئ په زړونو باندې به يې وليکم.“ (١٧) او بيا دا هم فرمائی چې، ”زهٔ به د هغوئ ګناهونه او بېشرعې کارونه نور بيا کله هم ياد نهٔ کړم.“ (١٨) او چې د هغوئ معافی شوې ده نو بيا نور د ګناهونو دپاره د قربانۍ پېش کولو حاجت نشته.

نصیحت او خبردارے

(۱۹) نو په دې وجه اے وروڼو او خوېندو، مونږ د عیسیٰ د وینې په سبب زیات مقدس ځائ ته په اطمینان سره ورننوځو.
(۲۰) هغهٔ د خپل مرګ په وسیله د ژوندون دپاره یوه نوې لار د پردې د مینځ نه کولاو کړه، (۲۱) نو ځکه چې مونږ سره لوئ
اِمام دے څوک چې د خُدائ پاک د کور مختیار دے، (۲۲) نو راځئ چې د زړهٔ د اخلاصه او په پوره باور سره د خُدائ پاک
په حضور کښې داخل شُو. ځکه چې زمونږ په ګناه ګار ضمیر د مسیح وینه نوستلے شوې ده چې مونږ پاک کړی، او
زمونږ بدن په پاکو اوبو سره وینځلے شوے دے. (۲۳) راځئ چې مونږ د خپل اُمید په اقرار کولو بغېر د یرېدو نه کلک
ودرېږو ځکه چا چې لوظ کړے دے هغه وفادار دے. (۲۴) او راځئ چې سوچ وکړُو چې څنګه یو بل ته د مینې او نېکو
کارونو د کولو ترغیب ورکوو. (۲۵) او چې مونږ په خپلو کښې د جماعت د راټولېدو نه منع نهٔ شُو څنګه چې د ځینو خلقو
عادت دے، بلکې یو بل له ډاډګیرنه ورکړئ، او څنګه چې تاسو د مالِک ورځ په رانزدې کېدو وینئ. (۲۶) کهٔ چرې مونږ د
حق د پېژندلو نه پس هم قصداً ګناهونه کوُو نو بیا زمونږ د ګناهونو دپاره د یوې قربانیٔ هم څهٔ فائده نشته. (۲۷) خو یو
یرووُنکے عدالت او غضبناک اور پاتې دے چې د خُدائ پاک مخالفین به وسوزوی. (۲۸) هر څوک هم چې د موسیٰ
شریعت نهٔ منی هغه به د دوو یا درېو ګواهانو په ګواهیٔ بغېر د څهٔ رحم نه هلاک کړے شی، (۲۹) نو تاسو سوچ وکړئ چې
هغوئ به د څومره زیاتې سزا لائق وګرځی چا چې د خُدائ پاک زوئ سپک ګڼلے وی، او د لوظ وینه چې هغوئ پرې پاک
شوی وُو د هغې بې‌حرمتی کړی وی، او د فضل د روح بې‌عزتی یې کړی وی؟ (۳۰) ځکه چې مونږ هغه پېژنو چا چې فرمائیلی
دی چې، ”بدل اخستل زما کار دے، بدل به زهٔ اخلم،“ او بیا دا چې، ”مالِک به د خپل اُمت عدالت کوی.“ (۳۱) د ژوندی
خُدائ پاک په لاسونو کښې ورتلل ډېره هیبتناکه خبره ده. (۳۲) خو هغه اولنیٔ ورځې رایادې کړئ کله چې د خُدائ پاک نُور
په تاسو وځلېدو، نو تاسو په سخت وخت کښې مصیبتونه وزغمل او قائم پاتې شوئ. (۳۳) تاسو په څو څو کرَته بې‌عزته او د
مصیبتونو په وجه د خلقو تماشه شوئ، او کله کله تاسو د هغوئ په بد سلوکیٔ کښې هم مدد وکړو چا چې دا مصیبتونه
زغمل، (۳۴) د قېدیانو سره تاسو همدردی وکړه، او تاسو د خپل مال لوټ کېدل په خوشحالیٔ سره منظور کړل، ځکه چې
تاسو په دې پوهه وئ چې تاسو سره یو بهتر او د تل میراث دے. (۳۵) نو په دې وجه خپله زړهٔ ورتیا مهٔ پرېږدئ ځکه چې د
دې ډېر اجر دے. (۳۶) نو تاسو ته د صبر ضرورت دے نو چې کله تاسو د خُدائ پاک مرضی پوره کړئ نو تاسو به دا لوظ
کړے شوی څیزونه حاصل کړئ. (۳۷) ځکه، ”اوس ډېر لږ وخت دے چې څوک چې راتلونکے دے هغه به راشی او ایسار
به نهٔ شی. (۳۸) څوک چې صادق وی هغه به په ایمان پائی. او زما زړهٔ د هغوئ نه خوشحاله نهٔ دے څوک چې د ایمان نه
وروستو کېږی.“ (۳۹) خو مونږ هغه خلق نهٔ یُو څوک چې ایمان نه وروستو شی او بیا هلاک شی، خو مونږ وفادار خلق یُو
څوک چې به بچ شی.

د ایمان لوئ مثالونه

۱۱ (۱) نو ایمان دا دے چې په هغه څیزونو باور وکړُو چې د کوم په اُمید یُو، او په نالیدلو څیزونو یقین وکړُو. (۲) په
حقیقت کښې زمونږ مشرانو د ایمان په وسیله د خُدائ پاک قبولیت حاصل کړو. (۳) د ایمان په وسیله مونږ ته پته ده چې
عالمونه د خُدائ پاک په کلام جوړ شوی دی، نو چې څهٔ په نظر راځی هغه د هغه څیزونو نه جوړ شوی دی کوم چې په نظر
نهٔ ښکاری. (۴) د ایمان په وسیله د خُدائ پاک دپاره هابیل د قائِن نه بهتره قربانی پېش کړه، او هم د دې په وسیله هغه د
صادق په توګه منظور شو، او خُدائ پاک په خپله د هغهٔ قربانی قبوله کړه، هغه مړ هم شو، خو د خپل ایمان په وسیله هغهٔ

زمونږ دپاره يو مثال پيش کړو. ۵ د ايمان په وسيله حنوک مړ نۀ شو بلکې آسمان ته ژوندے پورته کړے شو. هغه هيچا
ونۀ موندلو ځکه چې خُدائ پاک هغه بره اوچت کړے وو، ځکه چې د هغۀ د پورته کېدو نه مخکښې دا ګواهی ورکړے شوه
چې د هغۀ نه خُدائ پاک راضی دے. ۶ او بغير د ايمان نه د خُدائ پاک خوشحالول ناممکن دی، ځکه چې څوک خُدائ
پاک ته راځی هغوئ ته په دې ايمان راوړل په کار دی چې هغه موجود دے او چې څوک هغه لټوی، هغوئ ته اجر ورکوی.
۷ د ايمان په وسيله نوح د هغه څيزونو په باب کښې چې تر هغه وخته په نظر نۀ راتلل، هدايت وموندو او د خپل خاندان د
بچ کولو دپاره يې کِشتئ جوړه کړه. هغۀ د خپل ايمان په وسيله ټوله دُنيا مجرمه کړه او د هغه صداقت وارث شو چې د
ايمان په سبب وو. ۸ د ايمان په وسيله کله چې اِبراهيم وبللے شو نو هغه حُکم يې ومنلو او هغه ځائ ته لاړو کوم چې
هغۀ ته په ميراث کښې ملاوېدونکے وو، او ورته دا پته نۀ وه چې چرته روان دے خو بيا هم د خپل مُلک نه روان شو. ۹
او د ايمان په وسيله په هغه مُلک کښې د مسافرو په شان دېره شو د کوم چې ورسره لوظ شوے وو، او سره د اِسحاق او
يعقوب چې هغوئ هم په هغه لوظ وارثان وُو، په خېمو کښې اوسېدل. ۱۰ ځکه چې اِبراهيم د هغه مضبوط ښار ليدو اُميد
ساتلو چې د منصوبې ماهر او جوړوونکے يې خُدائ پاک دے. ۱۱ هم د ايمان په وسيله ساره د ماشوم پېدا کولو طاقت
ومونده، اګر کۀ هغه ډېره بوډۍ او شنډه هم وه خو د هغې دا ايمان وو چې خُدائ پاک به خپل لوظ پوره کوی. ۱۲ نو په
دې وجه بيا د يو سړی نه چې د مړی په شان وو، چې په آسمان کښې څومره ستوری دی او چې د سمندر په غاړه څومره
شګې دی بې‌شمېره اولاد پېدا شو. ۱۳ هغه ټول خلق مړۀ شول د چا چې تر مرګ پورې د خُدائ پاک په ورکړے شوی لوظ
ايمان وو. هغوئ ته هغه څۀ مِلاو نۀ شو د کوم څيز چې لوظ شوے وو خو هغوئ د لرې نه دا وليدو او ورته خوشحاله
شول. هغوئ دا خبره قبوله کړه چې په زمکه هغوئ مسافر او غېر مُلکيان وُو. ۱۴ ځکه چې کوم خلق دغه شان خبرې
کوی، د هغوئ نه د دې خبرې پته لګی چې هغوئ د خپل مُلک په تلاش کښې دی. ۱۵ کۀ هغوئ د هغه مُلک ارمان کولو د
کوم نه چې هغوئ راوتلی وُو، نو هغوئ ته د واپس تللو موقع وه. ۱۶ خو په حقيقت کښې هغوئ د يو بهتر ځائ، يعنې د
آسمانی مُلک په تلاش کښې وُو، نو ځکه خُدائ پاک په دې نۀ شرميږی چې د هغوئ خُدائ پاک دې وبللے شی، نو هغۀ
هغوئ له يو ښار تيار کړے دے. ۱۷ هم د ايمان په وسيله اِبراهيم د آزمېښت په وخت اِسحاق د قربانۍ په توګه پيش کړو.
اِبراهيم چا سره چې خُدائ پاک لوظونه کړی وُو هغه دې ته تيار شو چې خپل يکی يو زوئ قربان کړی، ۱۸ کۀ څۀ هم چې
خُدائ پاک فرمائيلی وُو، "چې هم د اِسحاق نه به ستا نسل قائم وی." ۱۹ ځکه چې د اِبراهيم په دې ايمان وو چې خُدائ
پاک د مړو نه د بيا ژوندی کېدلو قدرت لری، نو څنګه چې هغۀ وئيل نو هم هغسې يې هغه د مړو نه بيا ژوندے وموندلو. ۲۰
هم د ايمان په وسيله اِسحاق يعقوب او عِيسو دواړو ته د مستقبل برکت ورکړو. ۲۱ هم د ايمان په وسيله يعقوب چې کله
مړ کېدو د يوسف وړو زامنو ته يې برکت ورکړو او د خپلې امسا په سر يې د تکيه کولو سره سجده وکړه. ۲۲ هم د ايمان
په وسيله کله چې د يوسف مرګ نزدې شو نو د بنی اِسرائيلو د مِصر نه د وتلو هدايت يې وکړو او د خپلو هډُوکو د ښخولو
په حقله يې حُکم ورکړو. ۲۳ هم د ايمان په وسيله د موسیٰ مور پلار د هغۀ د پېدايښت نه پس تر درېو مياشتو پورې هغه پټ
وساتلو ځکه چې هغوئ وليدل چې ماشوم ښکلے دے او هغوئ د بادشاه د حُکم نه ونۀ يرېدل. ۲۴ د ايمان په وسيله موسیٰ
چې کله لوئ شو نو د فِرعون د لور د زوئ بللو نه يې اِنکار وکړو. ۲۵ هغۀ د عارضی ژوندون د يو څو ورځو عيش عشرت
او ګناه په ځائ د خُدائ پاک د اُمت سره د بد سلوک زغمل زيات خوښ کړل. ۲۶ هغۀ د مسيح دپاره بد سلوک زغمل د
مِصر د خزانو نه لوئ دولت وګڼلو ځکه چې د هغۀ نظر په لوئ اجر حاصلولو وو. ۲۷ هم د ايمان په وسيله موسیٰ مِصر
پرېښودو او د بادشاه د قهر نه ونۀ يرېدو، او خپل سفر يې جاری وساتلو ځکه چې د هغۀ نظر په ناليدلی خُدائ پاک باندې
وو او پرې قائم پاتې شو. ۲۸ هم د ايمان په وسيله موسیٰ بنی اِسرائيلو ته د فسح اختر کولو حکم وکړو او د دروازو په
دُرشلونو باندې يې په وينه نوستلو عمل وکړو د دې دپاره چې د مرګ فرښته د دوئ اول پېدا شوی زامن هلاک نۀ کړی. ۲۹

او د ایمان په وسیله بنی اِسرائیل په بحرِقُلزم داسې پورې وتل لکه چې په وُچه زمکه، خو کله چې مِصریانو د پورې وتو
کوشش وکړو نو غرق شول. (٣٠) هم د ایمان په وسیله د یریحو ښار دېوالونه د بنی اِسرائیلو تر اوو ورځو پورې ګېرچاپېره
تاوېدلو نه پس راونړېدل. (٣١) هم د ایمان په وسیله راحب کنجره د نافرمانو سره هلاکه نۀ شوه ځکه چې هغې اِسرائیلی
جاسوسان په خیر قبول کړی وُو. (٣٢) او نور زۀ څۀ ووایم؟ ځکه دومره وخت راسره نشته چې د جدعون، برق، سمسون،
جفتاه، داؤد، سموئیل او د نورو نبیانو حال بیان کړم. (٣٣) هغوئ د ایمان په وسیله بادشاهۍ فتح کړې، د عدل او اِنصاف
حکومت یې قائم کړو او هغه لوظونه چې خُدائ پاک کړی وُو وې موندل، د زمرو خولې یې بندې کړې، (٣٤) د اور تاو یې
بند کړو، او د تُورې د مخ نه بچ شول. هغوئ په کمزورتیا کښې طاقت حاصل کړو، په جنګ کښې طاقتور شول او د غېرو
مُلکونو فوجونه یې په تېښته کړل. (٣٥) ښځو خپل مړی بیا ژوندی وموندل. ځینو په ځان وهل ټکول تیر کړل، رهائی یې
منظوره نۀ کړه، د دې دپاره چې هغوئ ته بهتر قیامت حاصل شی. (٣٦) په ځینو پورې یې ټوقې وکړې، په کوړو یې ووهل، او
څۀ یې په زنځیرونو وتړل او په قېد کښې یې واچول. (٣٧) ځینې یې سنګسار کړل، او په اره یې وڅیرل، په تُورو یې مړۀ کړل،
د ګډو بیزو څرمنې یې اغوستې وې، په محتاجۍ، په مصیبت، د بد سلوکۍ په حالت کښې سروهلی بروهلی ګرځېدل. (٣٨)
دُنیا د هغوئ لائقه نۀ وه، هغوئ په دشتو، غرونو او د زمکې په غارونو او سوړو کښې هواګیر وګرځېدل. (٣٩) د خپل ایمان په
وجه د هغوئ ټولو ښۀ تعریف وشو، خو هغه څۀ ورته مِلاو نۀ شول د کوم چې ورسره لوظ شوې وو. (٤٠) نو خُدائ پاک
زمونږ دپاره یوه ښۀ منصوبه جوړه کړې وه، هغه دا چې زمونږ سره به هغوئ کامِل کړې شی.

د خُدائ پاک تربیت ورکول

١٢ (١) نو په دې وجه بیا چې د ګواهانو دومره لویه ګڼه زمونږ نه چاپېره ده نو راځئ چې مونږ هم هر یو پېټې او هغه
ګناه چې مونږ په آسانۍ سره انښلوی د ځان نه لرې کړُو، او راځئ چې په هغه منډه کښې په صبر سره وزغلو چې مونږ له
مقرر ده. (٢) او عیسیٰ چې د ایمان بانی او کاملونکے دے هغۀ ته وګورو چا چې د خوشحالۍ حاصلولو دپاره د سولۍ
مرګ وزغملو او د دې په بې‌عزتۍ ونۀ شرمېدلو او د خُدائ پاک د تخت په ښی لاس کښېناستو. (٣) په هغه چا غور وکړئ
چا چې د ګناهګارانو خلقو دومره مخالفت وزغملو، نو چې تاسو ستړی او بې‌همته نۀ شئ. (٤) ستاسو د ګناه خلاف جنګ
کښې تاسو لا تر اوسه دې حد پورې نۀ یئ رسېدلی چې په کښې ستاسو وینه تویه شوې وی. (٥) او تاسو هغه نصیحت هېر
کړے دے چې تاسو له د زامنو په شان په دې ټکو درکړې شو چې، ”زما زویه، د مالِک تنبیه سپکه مۀ ګڼه، چې هر کله چې
هغه تا ملامتوی، نو بې‌زړۀ کېږه مه. (٦) ځکه چا سره چې مالِک خُدائ مینه کوی نو د هغۀ تنبیه هم کوی. او هغه هر هغه
چا له سزا هم ورکوی چې هغه یې د خپل زوئ په توګه قبول کړی.“ (٧) تاسو تنبیه وزغمئ، خُدائ پاک تاسو سره د زامنو
په شان سلوک کوی. پلار د هر یو زوئ تنبیه کوی. (٨) او کۀ تاسو له هغه تنبیه درنۀ کړې شی په کومه کښې چې ټول بچی
شریک دی نو تاسو حرامیان شوئ، نه چې زامن. (٩) د دې نه علاوه زمونږ انسانی پلاران څوک چې مونږ تنبیه کوی نو په
دې وجه مونږ د هغوئ عزت کوُو. نو مونږ به د دې نه څومره زیاته د هغه چا تابعداری کوُو څوک چې زمونږ روحانی پلار
دے او مونږ له ژوند راکوی؟ (١٠) هغوئ خو د لږ وخت دپاره د خپلې پوهې په مطابق زمونږ تنبیه کوی، خو د خُدائ پاک
تنبیه کول زمونږ د فائدې دپاره دی ترڅو چې مونږ د هغۀ په پاکوالی کښې شامل شُو. (١١) همېشه په تنبیه کولو کښې مزه نۀ
وی بلکې هغه دردناک وی. خو وروستو دا د هغوئ دپاره د صداقت او امن مېوه ونیسی د چا چې تنبیه شوې وی. (١٢) نو
په دې وجه خپل کمزوری لاسونه او پښې مضبوطې کړئ. (١٣) د خپلو پښو دپاره نېغې لارې خوښې کړئ ځکه څوک چې
شل ګوډ دی چې هغوئ درز ونۀ خوری بلکې مضبوط شی.

د خُدائ پاک د فضل رد کولو په خِلاف خبردارے

۱۴ ټولو سره د صُلح کوشش کوئ او د هغې پاکيزګئ طلبګار اوسئ د کومې نه بغير چې به هيڅوک مالِک ونۀ وينى. ۱۵
خو دې ته ګورئ چې څوک د خُدائ پاک د فضل نه پاتې نۀ شى، او هسې نه چې چرته زهريله جرړه راونۀ ټوکيږى او
ستاسو دپاره د عذاب سبب شى او د هغې په سبب ډېر خلق پليت شى. ۱۶ او د دې خبرې خيال ساتئ چې په تاسو کښې
څوک د عِيسو په شان زناکار او بېدينه نۀ شى چا چې د يو وخت د روټۍ په بدل کښې د خپلې مشرۍ حق خرڅ کړو. ۱۷
نو تاسو ته پته ده چې کله بيا هغۀ وروستو د برکت وارث کېدل غوښتل نو هغه نامنظور شو. او هغۀ ته د توبې ويستلو موقع
مِلاو نۀ شوه سره د دې چې هغۀ په وير ژړا په هغه برکت پسې ډېر لټون وکړو. ۱۸ نو تاسو هغه غر ته نۀ يئ راغلى چې به د
اور شغلو، تيارې، تورتم او طوفان راګېرولو، لکه څنګه چې بنى اِسرائيل د سينا غرۀ ته راغلى وُو. ۱۹ او کله چې د بيګل
آواز او کلام خلقو واورېدو نو هغوئ مِنت وکړو چې مونږ سره دې نور کلام ونۀ کړے شى. ۲۰ نو هغوئ دا حُکم برداشت
نۀ کړے شو چې، ”کۀ يو ځناور هم د دې غر سره ولګى نو هغه دې په کاڼو مړ کړے شى.“ ۲۱ هغه منظر په رښتيا سره
داسې هيبتناک وو چې موسىٰ وفرمائيل چې، ”زۀ د يرې نه ډېر ريږېږم.“ ۲۲ خو تاسو د صيون غر د ژوندى خُدائ پاک ښار
آسمانى يروشلم او د بېشمېره او د زرګونو فرښتو محفل ته راغلى يئ. ۲۳ او تاسو د خُدائ پاک اول پېدا شوو مجلس ته
راغلى يئ د چا نومونه چې په آسمان کښې ليکلے شوى دى. تاسو خُدائ پاک له راغلى يئ چې د ټولو خلقو منصف دے، او
تاسو د صادقانو روحونو ملاقات له راغلى يئ چې کامِل شوى دى، ۲۴ او تاسو د نوې لوظ مينځګړى عيسىٰ او د هغۀ
نوستلے شوې د شهادت وينې له راغلى يئ، او د هغۀ قربانى د هابيل د قربانۍ نه ډېر بهتره وه. ۲۵ نو پس خبردار شئ چې
د هغۀ نه اِنکار ونۀ کړئ څوک چې تاسو ته کلام کوى. نو بيا هغه خلقو ته چې د خُدائ پاک کلام په زمکه اورولے شو، چې
هغوئ رد کړو نو بچ نۀ شول، نو هغه پېغام چې د آسمان نه اورولے کيږى کۀ د هغۀ نه مخ اړوُو نو څنګه به بچ شُو؟ ۲۶ د
خُدائ پاک آواز هغه وخت زمکه ولړزوله خو اوس هغۀ دا لوظ کړے دے چې، ”اوس يو ځل بيا به زۀ يواځې زمکه نه، بلکې
آسمان هم ولړزوم.“ ۲۷ د هغۀ د ”يو ځل بيا“ الفاظ دې ته اِشاره کوى چې خوځېدونکى څيزونه به ختم شى، او نۀ
خوځېدونکى څيزونه به پاتې شى. ۲۸ نو چې مونږ ته داسې بادشاهى ملاوېدونکې ده چې هغه نۀ خوځېدونکې ده، نو راځئ
چې شُکر ګزارى او په احترام او يرې سره خُدائ پاک ته خوښ عبادت وکړو. ۲۹ نو ځکه چې زمونږ خُدائ پاک
سوزونکے اور هم دے.

د خُدائ پاک د خوشحالولو خِدمت

۱۳ ۱ د وروڼو او خوېندو په شان د يو بل سره مينه کوئ. ۲ د مسافرو د مېلمستيا کولو نه بېپرواه کېږئ مه، ځکه
چې د دې په وجه ځينو خلقو د فرښتو مېلمستيا هم کړې ده خو پوهه شوى نۀ دى. ۳ قېديان داسې يادوئ لکه چې تاسو
ورسره په قېد کښې يئ، او چې د چا سره بد سلوکى کيږى، هغوئ داسې ګڼئ لکه چې تاسو سره په خپله بد سلوکى شوى
وى. ۴ په کار دى چې ټول د وادۀ احترام وکړى، او ښځه او خاوند دې د يو بل سره وفادار پاتې شى ځکه چې خُدائ پاک
به په خپله د حرامکارو زناکارو عدالت کوى. ۵ د پېسو د مينې نه خپل ځان وساتئ او څۀ چې درسره دى په هغې صبر
کوئ، ځکه چې خُدائ پاک فرمائيلى دى چې، ”زۀ به هيڅکله هم تاسو نۀ پرېږدم، او تاسو به هيڅکله نۀ هېروم.“ ۶ نو ځکه
مونږ ډېر په زړۀ ورتيا سره وايو چې، ”مالِک زما مددګار دے، زۀ به ونۀ يرېږم، انسان به زما څۀ وکړى؟“ ۷ خپل مشران
ياد ساتئ، چا چې تاسو ته د خُدائ پاک کلام بيان کړو. د هغوئ د ژوند د طريقو نتيجو ته غور وکړئ او د هغوئ د ايمان

سره سیالی کوئ. ۸ عیسیٰ مسیح پرون، نن او تل تر تله یو شان دے. ۹ د هر قسم او مختلف تعلیمونو په وجه بےلارې
کیږئ مه، ځکه چې دا ښۀ ده چې زړۀ په فضل مضبوط شی، نۀ د هغه خوراکونو په اصُولو کومو چې هغوئ ته څۀ فائده نۀ
ده ورکړې چا چې دا منل. ۱۰ زمونږ داسې قربان‌ګاه ده چې هغوئ ترې د خوراک کولو حق نۀ لری څوک چې په خیمه
کښې خدمت کوی. ۱۱ مشر اِمام د ځناورو وینه زیات مقدس ځائ ته د ګناه د کفارې په طور وړی، خو د هغوئ لاشونه د
خیمې نه بهر سوزولے شی. ۱۲ نو ځکه عیسیٰ هم د ښار د دروازې نه بهر تکلیف وزغملو د دې دپاره چې د خپلې وینې په
وسیله خلق مقدس کړی. ۱۳ نو راځئ چې هغۀ له د خیمو نه بهر ورشُو او هغه بےعزتی وزغمو چې هغۀ زغملې وه. ۱۴
ځکه چې دلته زمونږ یو ښار قائم پاتې کېدونکے نشته بلکې مونږ د هغه ښار په لټون کښې یُو چې راتلونکے دے. ۱۵ ځکه
دې د عیسیٰ په وسیله مونږ مسلسل خُدائ پاک ته د شُکر ګزارۍ قربانی پیش کوُو او دا د ذکر هغه میوه ده چې د هغۀ د نوم
اقرار کوی. ۱۶ او نېکی کول او سخاوت مۀ هېروئ ځکه چې خُدائ پاک په داسې قربانو خوشحالیږی. ۱۷ د خپلو
مشرانو خبره اورئ او د هغوئ د حُکم تابعداری کوئ ځکه چې هغوئ ستاسو په روحانی ژوند نظر ساتی او خُدائ پاک به د
هغوئ په خپله تپوس کوی، نو هغوئ دې خپله ذمه واری په خوشحالۍ او بےشکایته سر ته رسوی، هسې نه چې تاسو ته د
دې نه څۀ فائده مِلاو نۀ شی. ۱۸ زمونږ دپاره دُعا کوئ ځکه چې زمونږ یقین دے چې زمونږ ضمیر پاک دے او زمونږ
خواهش دے چې په هر لحاظ د عزت ژوند تېر کړُو. ۱۹ زۀ تاسو ته خاص درخواست کوم چې دُعا وکړئ نو چې زۀ زر
تاسو له بیا راشم.

برکت او آخری سلام

۲۰ اوس دې د سلامتۍ خُدائ پاک چا چې د تل د لوظ د وینې په وسیله زمونږ مالِک عیسیٰ چې لوئ شپون دے د مرګ نه
بیا راژوندے کړو، ۲۱ هغه دې د خپلې رضا پوره کولو دپاره تاسو ته هر څۀ درکړی او هغه دې د عیسیٰ مسیح په وسیله
مونږ کښې هغه کارونه وکړی څۀ چې د هغۀ خوښ وی. د هغۀ حمد و ثنا دې تل تر تله وی. آمین. ۲۲ اے وروڼو او
خویندو، زۀ تاسو ته مِنت زاری کوم چې زما د نصیحت په کلام باندې غور وکړئ، کومه لنډه لیکنه چې ما تاسو ته وکړه.
۲۳ زۀ غواړم چې تاسو خبر شئ چې زمونږ ورور تیموتیوس آزاد شو. کۀ چرې هغه دلته زر راشی نو زۀ به هغۀ سره تاسو
له ملاقات له درشم. ۲۴ خپلو ټولو مشرانو او ټولو مقدسینو ته سلام ووایئ. د اِټلی ایمانداران ورونه تاسو ته سلام کوی.
۲۵ او په تاسو ټولو دې فضل وی، آمین.

pashtobibles.org © یوسفزی ۲۰۱۹